

Sygn. akt IV K 1385/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Anna Walenciak

Protokolant Robert Jabłoński

przy udziale prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2017 r.

sprawy **A. W.** córki W. i H. z domu F. urodzonej (...) w W.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06 za czyn z art. 211 k.k. popełniony w dniu 02 stycznia 2006 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2008 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie zastępczej kary grzywny w wysokości 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 maja 2009 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 03 czerwca 2011 r. uznano karę ograniczenia wolności orzeczoną w/w wyrokiem za wykonaną co do jednego miesiąca oraz na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 maja 2009 r. w ten sposób, że orzeczono wobec skazanej wykonanie 165 (stu sześćdziesięciu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2013 r. na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. zmieniono punkt 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 03 czerwca 2011 r. w ten sposób, że orzeczono wobec skazanej wykonanie 105 (stu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 02 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 28 lipca 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 maja 2010 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. stwierdzono, że kara grzywny nie podlega wykonaniu, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 03 czerwca 2011 r. na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócona skazanej karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy-Ś. w W. z dnia 02 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06 o 50 (pięćdziesiąt) dni okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3161/06 za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 czerwca 2006 r. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 04 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 12 września 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 29 listopada 2011 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12 września 2008 r.;

5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 07 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 522/10 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 17 maja 2010 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 maja 2010 r. do 18 maja 2010 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2012 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 88 (osiemdziesięciu ośmiu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności;

6. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2017r. w sprawie IX Ka 34/17 za czyn z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie lipiec – sierpień 2011r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 07 października 2011r.,

- przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15 połączono kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06 i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 02 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06 i wymierzono karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono ze sprawy o sygn. akt IV K 1987/06 karę ograniczenia wolności wykonaną w wymiarze 99 godzin co odpowiadało 75 dniom kary pozbawienia wolności, a ze sprawy o sygn. akt IX K 698/06 zaliczono okres 50 dni odpowiadającej liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny orzeczonej w trybie art. 71 § 1 kk,

orzeka

I. na podstawie art. 575 § 1 kpk a contrario uznaje, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15 nie traci mocy;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 4 kk łączy kary orzeczone wobec skazanej A. W. na podstawie **wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15** oraz wyroków opisanych w punktach **4, 5 i 6** i wymierza skazanej karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk. na poczet wymierzonej wobec skazanej A. W. w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar:

- ze sprawy o sygn. akt IV K 1351/08 w dniu 12 września 2008r., oraz od dnia 29 października 2015r. do dnia 19 maja 2017r. (data wyroku),

- ze sprawy o sygn. akt IV K 522/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 17 maja 2010r. – 18 maja 2010r.

- ze sprawy o sygn. akt IV K 944/14 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 07 października 2011r.,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 1094/15 karę ograniczenia wolności wykonaną w zakresie 99 (dziewięćdziesięciu dziewięciu) godzin, co odpowiada 75 (siedemdziesięciu pięciu) dniom pozbawienia wolności, oraz okres 50 dni odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny orzeczonej w trybie art. 71 § 1 kk,

IV. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroku opisanego w punkcie **1, 2 i 3,**

V. na podstawie art. 576 § 1 kpk stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punkcie II., a nieobjęte wyrokiem łącznym, podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. zwalnia skazaną od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 1385/16

UZASADNIENIE

Skazana A. W. złożyła wniosek (k. 2) o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06, Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 02 marca 2007r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06, Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 04 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 07 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 522/10 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14. W uzupełnieniu wniosku wniosła o uwzględnienie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2017r. w sprawie o sygn. akt IX Ka 34/17 (k. 82).

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego Sąd podejmuje nie tylko czynności wnioskowane przez stronę, ale także z urzędu. Sąd ma obowiązek orzec karę łączną gdy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tj. co do wszystkich kar podlegających łączeniu, niezależnie od tego, które z nich są objęte wnioskiem. Analiza danych o karalności skazanej A. W. wskazuje, że była ona sześciokrotnie karana.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec A. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanej za czyn z art. 211 k.k. popełniony w dniu 2 stycznia 2006 r. karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2008 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie zastępczej kary grzywny w wysokości 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 maja 2009 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 3 czerwca 2011 r. na podstawie art. 64 k.k.w. uznano karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06 za wykonaną co do jednego miesiąca oraz na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 maja 2009 r. w ten sposób, że orzeczono wobec skazanej wykonanie 165 (stu sześćdziesięciu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2013 r. na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. zmieniono

punkt 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 03 czerwca 2011 r. w ten sposób, że orzeczono wobec skazanej wykonanie 105 (stu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec A. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 2 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanej za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 28 lipca 2005 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono wobec skazanej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazaną pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 maja 2010 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. stwierdzono, że kara grzywny nie podlega wykonaniu, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 03 czerwca 2011 r. na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócono skazanej karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy-Ś. w W. z dnia 2 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06 o 50 (pięćdziesiąt) dni, tj. okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny,

Trzecim wyrokiem skazującym wydanym wobec A. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3161/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanej za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 czerwca 2006 r. karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Czwartym wyrokiem skazującym wydanym wobec A. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 04 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanej za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 12 września 2008 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Przy czym na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazaną do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązano skazaną do kontynuowania leczenia odwykowego od alkoholu, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaną skazaną pod dozór kuratora. Nadto na podstawie art. 42 § 2 k.k., art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono wobec skazanej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat, a na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanej świadczenie pieniężne w wysokości 400 (czterystu) złotych. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 29 listopada 2011 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12 września 2008 r.

Piątym wyrokiem skazującym wydanym wobec A. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 07 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 522/10. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanej za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 17 maja 2010 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 maja 2010 r. do 18 maja 2010 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2012 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 88 (osiemdziesięciu ośmiu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności.

Szóstym wyrokiem skazującym wydanym wobec A. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanej za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie lipiec – sierpień 2011r. karę 3 (trzech)

miesiący pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 7 października 2011r.

Przy czym wobec skazanej A. W. został wydany wyrok łączny:

- Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15, którym połączono skazanej kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06 i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 02 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06 i wymierzono skazanej karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanej okres odbywania kary ograniczenia wolności w wymiarze 99 (dziewięćdziesięciu dziewięciu) godzin co odpowiada 75 (siedemdziesięciu pięciu) dniom pozbawienia wolności, oraz okres 50 (pięćdziesięciu) dni odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny orzeczonej w trybie art. 71 § 1 kk, następnie prawomocnym postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2016r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanej okres 100 (stu) dni odpowiadający liczbie wykonanych stawek dziennych grzywny orzeczonej w trybie art. 71 § 1 kk.

A. W. jest mężatką, ma czworo dzieci, dwoje dorosłych i dwoje w wieku szkolnym, jej syn odbywał karę pozbawienia wolności, wszystkie dzieci mieszkają z ojcem, mąż skazanej pobiera rentę. Po zwolnieniu skazana będzie mogła powrócić do poprzedniego miejsca zamieszkania. Nadużywała alkoholu. Skazana ma wykształcenie podstawowe, zawód wyuczony kasjer sprzedawca, utrzymywała się z prac dorywczych. Mąż skazanej podał, że skazana od 3 lat nie mieszka z rodziną, opuściła rodzinę z przyczyn im nieznanych. Do dnia zatrzymania nie widywała się z dziećmi, co parę miesięcy kontaktowała się z nimi telefonicznie, nie łożyła na ich utrzymanie. Uprzednio nie przebywała w warunkach izolacji penitencjarnej. A. W. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa obecnie od dnia 29 października 2015 r., została doprowadzona do Aresztu Śledczego celem odbycia kary pozbawienia wolności, ponadto było wobec niej stosowane tymczasowe aresztowanie w innej sprawie, które w dniu 4 listopada 2015 r. zostało uchylone. Wobec skazanej nie toczą się żadne czynności procesowe. Zachowanie skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako poprawne. Dotychczas sześciokrotnie nagradzana regulaminowo, nie była karana dyscyplinarnie. W stosunku do funkcjonariuszy przyjmuje postawy regulaminowe. W grupie współosadzonych funkcjonuje poprawnie i bezkonfliktowo. A. W. od dnia 1 grudnia 2015 r. jest zatrudniona nieodpłatnie w kuchni w areszcie z powierzonych obowiązków wywiązuje się właściwie. Z dniem 20 kwietnia 2016 r. została wycofana z zatrudnienia z uwagi na stan zdrowia. Od dnia 9 września 2016r. została zatrudniona jako sprzątająca administrację. Z powierzonych obowiązków wywiązuje się poprawnie. Od dnia 16 lutego 2017r. została zatrudniona w systemie bez konwojenta. Postawa i zachowanie skazanej nie budzą zastrzeżeń. Skazana chętnie angażuje się w prace społeczne na rzecz oddziału mieszkalnego. W obrębie aresztu śledczego uczestniczy w dostępnych zajęciach kulturalno – oświatowych i sportowych. A. W. czas wolny spędza na zajęciach własnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. Zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływania realizuje w stopniu pozytywnym. Ukończyła kurs przyuczający do zawodu fryzjera. A. W. nie identyfikuje się z podkulturą przestępczą. Z rozmowy z psychologiem wynika, że osadzona potwierdza typowe objawy uzależnienia od alkoholu, aktualnie w okresie abstynencji. Objęta profilaktyką uzależnień. Systematycznie uczestniczy na mityngi (...). Nie korzystała z zezwoleń na czasowe opuszczanie jednostki. Nie stosowano wobec niej środków przymusu bezpośredniego. Podczas pobytu w izolacji penitencjarnej nie dokonywała aktów autoagresji. A. W. kontakt zewnętrzny w formie widzeń, rozmów telefonicznych oraz korespondencji utrzymuje z mężem i dziećmi, może liczyć na ich pomoc i wsparcie. Skazana deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody ujawnione na rozprawie: z akt sprawy o sygnaturze IV K 1987/06: k. 42 wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r., k. 64 zarządzenia, k. 179 postanowienie z dnia 03 czerwca 2011 r., k. 211 postanowienia z dnia 22 maja 2012r., k. 235 postanowienie z dnia 17 grudnia 2013 r., k. 331 postanowienie z dnia 30 listopada 2016r.; z akt sprawy o sygnaturze IX K 598/06: k. 298-299 wyrok z dnia 02 marca 2007 r., k. 372-374 wyrok z dnia 04 czerwca 2009 r. ze sprawy IV K 1351/08, k. 379 postanowienie z dnia 20 maja 2010 r., k. 380 postanowienie z dnia 19 października 2010r., k. 381 postanowienie z dnia 17 stycznia 2011r., k. 434-435 postanowienie z dnia 18 października 2016r., z akt sprawy o sygnaturze IV K 3161/06: k. 77 wyrok z dnia 11

lipca 2007 r., k. 85 zarządzenie, k. 133 postanowienie z dnia 15 maja 2008r., k. 291 postanowienie z dnia 20 marca 2012r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 1361/08: k. 110-112 wyrok z dnia 04 czerwca 2009r., k. 133 zarządzenie, k. 162 postanowienie z dnia 29 listopada 2011r., z akt sprawy o sygnaturze IV K 522/10: k. 66-68 wyrok z dnia 07 stycznia 2011 r., k. 72 zarządzenie, k. 112 postanowienie z dnia 11 kwietnia 2012 r., k. 207 postanowienie z dnia 02 lutego 2016r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 944/14 (IX Ka 34/17) k. 1318-1321 wyrok z dnia 20 września 2016r., k. 1432 zarządzenie, k. 1453 wyrok z dnia 13 kwietnia 2017r. w sprawie IX Ka 34/17, z akt sprawy o sygnaturze IV K 1094/15: k. 95-97 wyrok z dnia 17 lutego 2016r., k. 170 wyrok z dnia 6 września 2016r., k. 197 zarządzenie, postanowienie z dnia 01 kwietnia 2016r., ze sprawy IV K 1385/16: k. 9-12, 47-53, 57-59 dane o karalności, k. 17-19 informacje o pobytach, k. 21-23, 41-42 odpis wyroku, opinii o stanie zdrowia skazanej k. 86.

W związku ze zmianą z dniem 1 lipca 2015 r. przepisów dotyczących instytucji wyroku łącznego Sąd dokonał w pierwszej kolejności ustaleń w zakresie zastosowania ustawy właściwej. Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 r. A. W. została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14 - wyrok prawomocny z dniem 19 stycznia 2017r., zatem wobec skazanej należało rozważyć zarówno zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. jak i w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Sąd doszedł do przekonania, że należy zastosować wobec skazanej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że przy zastosowaniu przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wobec skazanej brak było warunków do wydania wyroku łącznego, gdyż kary jakie zostały orzeczone wobec skazanego nie podlegają łączeniu ze sobą albowiem żaden z czynów nie został popełniony zanim zapadł pierwszy wyrok, zatem w odniesieniu do wyroków jakie zostały wydane wobec skazanej brak jest przesłanek z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego.

Mając na uwadze treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) należy wskazać, że przy zastosowaniu przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. łączeniu podlegałyby kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w W. z dnia 4 czerwca 2009r. w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08, Sądu rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 7 stycznia 2011r. w sprawie o sygn. akt IV K 522/10, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14 oraz wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15.

Mając na uwadze powyższe należało zastosować wobec skazanej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. albowiem przy zastosowaniu ww. przepisów w brzmieniu obowiązującym uprzednio, tj. przed dniem 01 lipca 2015 r. brak było warunków do wydania wyroku łącznego wobec skazanej.

Należy wskazać, że Sąd stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15 nie traci mocy, albowiem kara prawomocnie orzeczona wyrokiem skazującym jaki zapadł wobec skazanej po wydaniu tego wyroku łącznego nie podlega łączeniu z karami już objętymi tym wyrokiem łącznym. Czyn, za który A. W. była skazana prawomocnym wyrokiem po wydaniu wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15 został przez nią popełniony w okresie lipiec – sierpień 2011r. a zatem po wydaniu w dniu 22 czerwca 2006r. wyroku w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06,

który to wyrok wyznaczał realny zbieg przestępstw w w/w wyroku łącznym. W związku z powyższym wyrok ten nie ingeruje w jakimkolwiek zakresie w materię objętą karą łączną orzeczoną wyrokami łącznymi w sprawie IV K 1094/15. Z tego względu zdaniem Sądu brak jest podstaw do uznania, że dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar, będący pochodną realnego zbiegu przestępstw, uległ bądź powinien ulec rozłączeniu. Za takim a nie innym stanowiskiem przemawiają względy wykładni celowościowej art. 575 § 1 k.p.k. Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i orzecznictwa, a przytoczonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt I KZP 4/11, „utrata mocy wyroku łącznego ipso iure (art. 575 § 1 k.p.k.) następuje w odniesieniu do tych tylko jego rozstrzygnięć o połączeniu kar tego samego rodzaju (o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.), które zostały objęte nowym wyrokami łącznymi, wydanym w związku z powstałą po wydaniu tego wyroku potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych określonych w art. 85 k.k.”.

Nadto na uwagę zasługuje fakt, iż orzeczone karą łączną w w/w wyroku łącznym nie została jeszcze przez skazanego wykonana, w związku z tym do wyroku tego mają zastosowanie przepisy art. 85 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015r.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 § 1 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym zgodnie z treścią art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. W przedmiotowej sprawie powyższe warunki zostały spełnione częściowo. Art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Mając na uwadze treść art. 85 § 1 i 2 k.k. należy wskazać, że karami podlegającymi wykonaniu są:

- kara 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w W. z dnia 04 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08;
- kara 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 07 stycznia 2011r. w sprawie o sygn. akt IV K 522/10
- kara 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14
- kara łączna 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15.

Wyżej wymienione wyroki w sprawach o sygn. akt IV K 1351/08, IV K 522/10, IV K 944/14, IV K 1094/15 ze względu na orzeczone za nie kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz ze względu na fakt, że kary te są karami podlegającymi wykonaniu spełniają przesłanki zawarte w art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. art. 86 § 1 i 4 k.k. i tym samym podlegają łączeniu, jednocześnie w odniesieniu do tych kar nie zachodzą negatywne przesłanki z art. 85 § 3 k.k. Orzeczone ww. wyrokami kary pozbawienia wolności ograniczenia wolności są karami podlegającymi łączeniu. Z uwagi na powyższe kary orzeczone omawianymi w tym miejscu wyrokami zostały objęte wyrokami łącznymi wydanymi w przedmiotowej sprawie.

Należy wskazać, że Sąd stosowanie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie co do objęcia wyrokami łącznymi kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2006r. w sprawie o sygn. akt IV K 1987/06, Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 02 marca 2007r. w sprawie o sygn. akt IX K 598/06 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 11 lipca 2007r. w sprawie o sygn. akt IV K 3161/06, albowiem jak wynika z analizy akt wyżej wskazanych spraw skazana wykonała w całości kary

orzeczone wyżej wskazanymi wyrokami, zatem w odniesieniu do kar orzeczonych ww. wyrokami brak jest przesłanek z art. 85 § 2 k.k. warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 1094/15, karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w W. z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08, karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 7 stycznia 2011r. w sprawie o sygn. akt IV K 522/10 oraz karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 944/14.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanej w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39). Orzekając karę łączną pozbawienia wolności wobec skazanej A. W. Sąd miał więc na uwadze, iż w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa ona od dnia 29 października 2015 r., została doprowadzona do Aresztu Śledczego celem odbycia kary pozbawienia wolności, ponadto było wobec niej stosowane tymczasowe aresztowanie w innej sprawie w dniu 4 listopada 2015 r., które zostało uchylone. Zachowanie skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako poprawne. Była dotychczas sześciokrotnie nagradzana regulaminowo, nie była karana dyscyplinarnie. W stosunku do funkcjonariuszy przyjmuje postawy regulaminowe. W grupie współosadzonych funkcjonuje poprawnie i bezkonfliktowo. A. W. od dnia 1 grudnia 2015 r. była zatrudniona nieodpłatnie w kuchni w areszcie, gdzie z powierzonych obowiązków wywiązuje się właściwie. Z dniem 20 kwietnia 2016r. została wycofana z zatrudnienia z uwagi na stan zdrowia. Od dnia 09 września 2016r. została zatrudniona jako sprzątająca administrację. Z powierzonych obowiązków wywiązuje się poprawnie. Od dnia 16 lutego 2017r. została zatrudniona w systemie bez konwojenta. Postawa i zachowanie skazanej nie budzą zastrzeżeń. Skazana chętnie angażuje się w prace społeczne na rzecz oddziału mieszkalnego. W obrębie aresztu śledczego uczestniczy w dostępnych zajęciach kulturalno – oświatowych i sportowych. A. W. czas wolny spędza na zajęciach własnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. Zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływania realizuje w stopniu pozytywnym. Ukończyła kurs przyuczający do zawodu fryzjera. A. W. nie identyfikuje się z podkulturą przestępczą. Z rozmowy z psychologiem wynika, iż osadzona potwierdza typowe objawy uzależnienia od alkoholu, aktualnie w okresie abstynencji. Objęta profilaktyką uzależnień. Systematycznie uczestniczy na mityngi AA. Nie korzystała z zezwoleń na czasowe opuszczanie jednostki. Nie stosowano wobec niej środków przymusu bezpośredniego. Podczas pobytu w izolacji penitencjarnej nie dokonywała aktów autoagresji. A. W. kontakt zewnętrzny w formie widzeń, rozmów telefonicznych oraz korespondencji utrzymuje z mężem i dziećmi, może liczyć na ich pomoc i wsparcie. Skazana deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

Wyżej wymienione okoliczności wskazują na to, iż proces resocjalizacji skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej przebiega prawidłowo i skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanej zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa orzeczone w stosunku do skazanej, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Niezależnie od wyżej wskazanych okoliczności Sąd wziął jednak pod uwagę to, że skazana była sześciokrotnie karana, w tym za przestępstwa podobne. Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze więc treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi o sygn. akt II AKa 63/01 z dnia 9 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego

wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem. Sąd miał również na uwadze okoliczności wskazane w art. 85a k.k. Przenosząc powyższe na grunt niniejszego postępowania należy wskazać, że skazana czyny te popełniła na przestrzeni znacznego okresu czasu, tj. od 28 lipca 2005 r. do sierpnia 2011r. Zdaniem Sądu skazana, mimo uprzednich skazań, popełniała kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niej kar, nie zmieniała swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywała poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Przy tym skazana nie skorzystała z szans jakie dały jej sądy orzekające w sprawach o sygn. akt IX K 598/06 oraz IV K 1351/08, które zastosowały wobec skazanej środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach, czy w sprawie o sygn. akt IV K 522/10 gdzie orzeczono wobec skazanej karę ograniczenia wolności, którą następnie zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanej wskazuje na jej lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Należy wskazać, że rozstrzygając w niniejszej sprawie wobec skazanej Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności od 2 lat i 3 miesięcy (najsurowsza kara jednostkowa) do 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 4 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności. Należy wskazać, że pomiędzy czynami, za które A. W. została skazana wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 1351/08, IV K 522/10 i IV K 944/14 objętymi wyrokiem łącznym w punkcie II. Nie zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa albowiem czyny te wyczerpały znamiona różnych przepisów, były skierowane przeciwko różnym dobrom, tj. mieniu, bezpieczeństwu w komunikacji oraz życiu i zdrowiu publicznemu. Wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1351/08 A. W. została skazana za czyn z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 522/10 została skazana za czyn z art. 286 § 3 kk, natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 944/14 za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Czyny te były popełnione na przestrzeni odległego okresu czasu od 12 września 2008r. do sierpnia 2011r. Należy wskazać, że Sąd przy wymiarze kary łącznej obejmującej ww. wyroki nie mógł tracić z pola widzenia, że Sąd orzekający w sprawie o sygn. akt IV K 522/10 zastosował wobec A. W. karę o charakterze wolnościowym jednakże skazana nie skorzystała z szansy jaką dał jej sąd, co skutkowało orzeczeniem wobec skazanej zastępczej kary pozbawienia wolności Sąd przy wymiarze kary łącznej uwzględnił aktualną postawę skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej. Należy wskazać, że przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanej w punkcie II. wyroku Sąd uwzględnił wyżej wskazane okoliczności, co skutkowało zastosowaniem wobec skazanej przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji. Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara łączna przy zastosowaniu zasady asperacji jest właściwą i sprawiedliwą reakcją karną, uwzględniającą, że były to kolejne naruszenia porządku prawnego, pełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu, kara ta uwzględnia również postawę skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej. Należy wskazać, że okoliczności wskazane wyżej przemawiają za niestosowaniem przy orzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanej zasady absorpcji, a także za nieorzekaniem kary łącznej w łagodniejszym wymiarze. Okoliczności te skutkowały zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji.

Zachowanie skazanej jest poprawne, ale nie jest wyróżniające się, a brak poszanowania obowiązujących norm prawnych i uprzednia wielokrotna karalność nie pozwalają pozytywnie ocenić prognozy kryminologicznej wobec niej. Zdaniem Sądu orzeczenie wobec skazanej łagodniejszej kary łącznej w przedmiotowej sprawie pozostawałoby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowana kara, jak orzeczona przedmiotowym wyrokiem wpłynie na skazaną wychowawczo i spowoduje zmianę dotychczasowego sposobu życia, w tym przede wszystkim zapobiegnie ponownemu popełnianiu przez A. W. przestępstw. Sąd zważył jednak, że o ile w warunkach izolacji zachowanie skazanej jest poprawne, to o tyle takie mechanizmy kontroli zachowania nie funkcjonują u niej w warunkach wolnościowych. Z tego też względu poprawność zachowania w czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie może być w niniejszej sprawie podnoszona do rangi szczególnie ważnej, uzasadniającej ukształtowanie wymiaru kary na niższym poziomie. Nadto znamionnym jest, że refleksja nad zachowaniem przychodzi dopiero w trakcie odbywania kary, w warunkach wolnościowych skazana w żadnej mierze nie kontrolowała swojego zachowania, nawet orzekane kary, nie wpływały nań wychowawczo i zapobiegawczo. Uprawniona jest teza, że o ile w warunkach izolacji, która, co oczywiste, ogranicza możliwość naruszenia porządku prawnego, i która wymusza określone zachowania, skazana funkcjonuje prawidłowo, o tyle w warunkach wolnościowych mechanizmy kontroli nie działają, a dowodem na to jest dotychczasowa sześciokrotna karalność. Nadto odnosząc się do wniosku skazanej należy wskazać,

że rozłąka z rodziną, chęć powrotu do domu i uczestniczenia w wychowaniu dzieci nie mogą być podnoszone do rangi szczególnych okoliczności. Rozłąka z rodziną jest naturalnym następstwem odbywania kary pozbawienia wolności. Kara łączna nie powinna pogarszać sytuacji skazanej, jednakże nie może być ona swoistą premią wynikającą z faktu popełnienia przez nią większej ilości przestępstw i prowadzić do zupełnej rezygnacji z niektórych, prawomocnie orzeczonych kar. Zatem zasadnym w ocenie Sądu jest zastosowanie w niniejszej sprawie zasady asperacji, polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara podlegająca łączeniu orzeczona w stosunku do skazanej, ale przy tym niższej niż suma kar podlegających łączeniu wymierzonych wobec skazanej. Należy również wskazać, że wobec skazanej brak było przesłanek z art. 89 § 1 k.k. warunkujących warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Nadto co istotne orzeczona kara łączna przekracza wymiar jednego roku, który pozwala na orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, określony w art. 69 § 1 kk.

W doktrynie podkreśla się, iż kara łączna powinna być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania sprawcy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, jednakże trzeba mieć na uwadze to, aby z reguły była ona mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Podyktowane jest to humanitarnym miarkowaniem kary, wyznaczonym z jednej strony przez wagę popełnionych przestępstw, z drugiej zaś strony przez interes skazanego, którego bardzo dolegliwa kara może zdegradować fizycznie, psychicznie, finansowo i społecznie. W konsekwencji oznacza to, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym nie musi być ukształtowana przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, lecz może być niższa od sumy poszczególnych kar. W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił wyżej wspomniane przesłanki skutkujące zastosowaniem wobec skazanej zasady asperacji. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że przy orzekaniu co do czynów, za które przedmiotowym wyrokiem orzeczono karę łączną, Sąd zastosowałby zasadę absorpcji lub ukształtował łagodniejsze rozstrzygnięcie, na co wskazuje wielokrotna karalność skazanej.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanej A. W. w punkcie II wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanej ze sprawy o sygn. akt IV K 1351/08 okres zatrzymania i pozbawienia wolności w dniu 12 września 2008r., oraz od dnia 29 października 2015r. do dnia 19 maja 2017r. (data wyroku),

- ze sprawy o sygn. akt IV K 522/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 17 maja 2010 r. – 18 maja 2010 r.

- ze sprawy o sygn. akt IV K 944/14 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 7 października 2011r.,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 1094/15 karę ograniczenia wolności wykonaną w zakresie 99 (dziewięćdziesięciu dziewięciu) godzin, co odpowiada 75 (siedemdziesięciu pięciu) dniom pozbawienia wolności oraz okres 100 dni odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny orzeczonej w trybie art. 71 § 1 kk – w tym zakresie Sąd sprostował oczywistą omyłkę w pkt III sentencji wyroku co do okresu zaliczenia - postanowieniem z dnia 10.08.2017 r.

Stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu, a nieobjęte wyrokiem łącznym jako niepodlegające połączeniu, ulegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazaną od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanej zbyt uciążliwe z uwagi na to, iż skazana odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniona na terenie jednostki penitencjarnej. Wobec powyższego koszty te Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.